

PsittaScene Vol. 22 nr 1, februari 2010
Översättning Tiina Håkans/Lars Persson
www.parrots.org
sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

- 2 från Steve Milpachers skrivbord
- 4 Den sista tillflyktsplatsen för Mayafolket ljusröda ara - Rio Azul-Mirador National Park
- 8 Flyga fritt-kampanjen
- 9 Framsteg på Bonaire – Gulskuldrad amasonpapegoja
- 12 Utflugnen från buren – en flygkunnig papegoja på rymmen

- 16 Perfekta partners – Blåstrupig ara
- 18 PsittaNytt & papegojhändelser
- 19 WPT-resa - Brasilien
- 19 WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria: - Blåstrupig ara

Från skrivbordet

Vid början av ett nytt år reflekterar jag ofta över tidens gång och hur den påverkar individerna och händelser som påverkar framtiden. I år påmindes jag om det välkända citatet av antropologen Margaret Mead som sade "Tvivla aldrig på att en liten grupp med tänkande och hängivna människor kan ändra världen. Det sker faktiskt alltid."

I över två och ett halvt år har det varit mitt privilegium och nöje att möta många hängivna personer som djupt känner för och bryr sig om papegojor. Genom mitt arbete med att koordinera våra hemsidor, kampanjer, marknadsföring och ansträngningar för att öka fonderna, är jag ofta förundrad över alla de unika personer jag träffar på och särskilt av deras hängivenhet över papegojornas bevarande och deras välfärd. Särskilt de sista månaderna har det varit exceptionellt beroende på den överväldigande responsen vi fått över lanseringen av Flyga fritt-kampanjen som syftar till att få ett slut på handeln med vildfångade fåglar och att släppa dem fria. Vi uttrycker stor tacksamhet (sidan 8) till hundratals bidragsgivare från mer än ett dussintal länder vars hängivenhet till Flyga fritt-programmet har gett oss möjlighet att utöka våra viktiga ansträngningar på fåglarnas vägnar. Detta stöd ger oss direkt möjlighet att knäcka vildlivsschackrare, och att rädda, rehabilitera och frisläppa papegojor som fångats för handel.

Behovet och brådskan då det gäller detta arbete kunde inte vara större. Medan jag skriver har jag just noterat en annan större konfiskering av 1 000 gråpapegojor i Kamerun, det största enskilda beslaget som registrerats i detta lilla land. Krisfonder har genast mobiliserats för att hjälpa till med vård, något som gjordes möjligt med detta anmärkningsvärda stöd. Dessa fåglar förenar sig med åtskilliga hundra som konfiskerades för några månader sedan.

Tack för att du är en del av denna lilla grupp med reflekterande och hängivna supporters. Vi önskar dig det bästa kommande år!

Bästa hälsningar
Steve Milpacher

Affärsutvecklingsdirektör

På våra omslag

FRAMSIDAN Biologer på ön Bonaire gör sitt bästa med att hålla ögonen på de gulskuldrade amasonpapegojorna (*Amazona barbadensis*; se sidan 9). Denna unga fågel tycks säga "Ja, vad vill du?" då hon och hennes flock fångas för att hjälpa dem få tillgång till exotiska frukter på en närliggande plats. Då de naturliga habitaterna minskas av getter, kommer fåglarna till staden, särskilt under torrperioder, för att få mat i de bevattnade trädgårdarna. © Sam Williams

BAKSIDAN Två nya blåstrupiga aror (*Ara glaucogularis*) representerar en hoppfull framtid hos denna kritiskt hotade art från Bolivia, delvis tack vare ett World Parrot Trust-projekt som pågått sedan 2002. Med hjälp av nyckelpartners i Sydamerika och utomlands, håller papegojorna stånden. På sidan 16 en glimt från en resa i fält med en besökande zoolog i arbetet att rädda världens mest sällsynta vilda ara. © Jamie Gilardi

Rubrik:

Staben iakttog med andan i halsen och med video och kameror i högsta hugg ögonblicket då burdörren öppnades för frisläppande av fåglarna... Den sista tillflyktsplatsen för Mayan Parrot, sidan 4.

Den sista tillflyktsplatsen för Mayafolkets ljusröda ara

Av Colum Muccio

Då jag ser ut över djungelns omgivande trätöppar, kan jag inte se några mänskliga tecken; inga kraftledningar, ingen rök, inga hustak och kanske det mest otroliga inga mobiltelefonmaster (ja, ja, det är sant!). Jag stod på en av få platser i Centralamerika där detta är möjligt; en av de sista ursprungliga platserna med tropisk regnskog i Amerika.

Jag stod på en eldbevakningsplattform byggd i kronan på ett Ramon-träd (övers. anm. LP: brödnötsträd) på en kulle i Rio Azul-Mirador National Park, i Maya Biosphere Reserve (MBR) i norra Guatemala. På avstånd i väster kunde jag se de orgelbundna konturerna av Mirador-ruinerna, en fortfarande outgrävd plats som sägs ha den största volymen hos en pyramid i världen (OK, ett tecken på mänsklig påverkan...). Den jungfruliga skogen sträcker sig över böljande kullar åt norr, väster och söder. I öster sänker sig kullarna ned i ett sankt område som sträcker sig ned till Belize-gränsen. För mig tycktes det vara den perfekta platsen för att frisläppa några papegojor.

Av en händelse var det exakt vad vi gjorde! Jag deltog i frisläppandet av 80 papegojor som konfiskerats från smugglare i MBR. Dessa papegojor var i slutet av en tvåårig rehabiliteringsprocess som utförts vid ARCAS "Wildlife Rescue Center" i Flores, Petén (det nordligaste länet i Guatemala). ARCAS motsvarar "Wildlife Rescue and Conservation Association", en guatemalansk NGO som har arbetat med räddning, rehabilitering och bevarande av viltliv i hela landet sedan 1989. ARCAS "Rescue Center" är ett av de mest avancerade i sitt slag i världen och det mottar 400-600 konfiskerade vilda djur representerande över 40 arter per år. Jag är administrativ direktör för ARCAS och fastän jag har deltagit i åtskilliga små frisläppanden var detta första gången jag deltog i en sådan stor och på en så avlägsen plats.

Och Rio Azul är avlägset. Först åkte vi 10 timmar med monstertruckar genom djungeln med start från Maya-ruinerna vid Tikal, och sedan norrut genom byn Uaxactun. Längs den 55 kilometer långa vägen från Uaxactun till El Cedro Station i Rio Azul var de enda mänskliga varelser vi såg xate-samlare som bodde i tillfälliga halmhyddor som satts upp nära det på kilometeravstånd enda tillgängliga vattnet, en gytjig "aguada". Xate är den huvudsakliga regnskogsprodukten i Maya-skogen – en liten attraktiv palm som tack

vare att den förblir grön och fräsch även efter det att den skurits ned, används för blomarrangemang runt om i världen.

Jag kunde föreställa mig min kiropraktiker skaka på sitt huvud då vi skumpade nerför vägen (jag är mycket generös då jag kallar det väg) och genom enorma pölar fyllda med lerig kalkstengytta som var så hal att lokalbefolkningen kallade den såpa. Våra fordon var upphissade Toyota pick-up truckar med 18 tums däck och vinschar, packade med utrustning, förråd, "rangers" och papegojor. Vägarna är bara ett hårstrå bredare än vad en Toyota är så om du har en amerikansk pick-up så är det kört.

Då vi skumpade och gled nerför vägen till Rio Azul, höll jag ett öga på papegojorna i pick-up-en framför oss. De klamrade sig fast för glatta livet och skrek gällt som galna men de var i bra form. De hade redan genomgått en rigorös två-års räddnings- och rehabiliteringsprocess som skulle göra en överlevnadstävlande svag. För de flesta papegojorna började deras odysse när plundrarna tog dem som ungar från deras bon (möjligen från ett bo nära Rio Azul). Plundrare i Mayan Biosphere Reserve kontrollerar papegojbona och när äggen kläcks tar de ungarna. Ungarna är olikt sina föräldrar fogliga och lätta att handskas med och de blir präglade av människor som potentiellt kan få dem att bli bättre husdjur. Ungarna drogas sedan med valium för att de ska hålla sig lugna och de packas i pappaskar, bildäck, tomma batterier eller andra containrar för smuggling och lastas på bussar som är destinerade till Guatemala City, Belize eller Mexico. Under färden kan bussarna ibland stannas vid vägspärrar som är bemannade av "National Council of Protected Areas" (CONAP) och/eller den guatemalanska "gröna polisen" (DIPRONA), där ungarna kan upptäckas och konfiskeras. Typiskt nog säger ägarna ingenting eftersom de fruktar arrest. I sällsynta fall kan en passagerare medge att de är ägare till fåglarna och hon eller han blir då arresterad. Det som är ett problem för CONAP och ARCAS är att fåglarna enligt spansk lag betraktas som fysiskt bevis och kan inte släppas förrän rätten har kommit till slutsats, något som vanligen kan ta åratal.

När då fåglarna konfiskerats transporteras de till ARCAS Rescue Center och hamnar i karantän där de tillbringar 3 månader till ett år under vilken tid de får en vuxen fågels fjäderdräkt. Om fjädrarna har klippts måste de plockas och de ges vitaminsupplement för att återväxten av fjädrar ska stimuleras. Efter karantänen flyttas fåglarna i prerehabiliteringsburar anpassade för att de ska flygträna med olika andra arter så att de kan börja bygga upp sina muskler och bli sociala. De sista 3 månaderna tillbringar de i en stor rehabiliteringsbur gjord för att de ska kunna flyga ordentligt och den är fysiskt skild från de andra installationerna vid räddningscentrumet där fåglarna fortsätter sin socialiseringsprocess och lär sig att undvika rovdjur. Genom hela rehabiliteringsprocessen är fåglarna uppfödda med tillagad mat så väl som med naturlig mat som samlats av ARCAS personal i omgivande skogar. Innan frisläppandet undersöks papegojorna för att de inte ska ha parasiter, Newcastle sjukdom eller fågelinfluensa för att få försäkran om att de inte ska infektera vilda fåglar.

Graden av utmattning i rehabiliteringen kan vara omfattande men det är nödvändigt för att försäkra sig om att de frisläppta papegojorna är anpassade nog för att överleva i det fria. Av de 124 papegojor som ursprungligen kom från karantänen frisläpptes endast 80 i Rio Azul. Många papegojor byggde aldrig upp sin vingstyrka i tillräcklig omfattning för att flyga på ett bra sätt eller så insisterade de helt enkelt på att bli kvar på marken. Andra skadades i flykten eller attackerades av sina kompisar. Dessa fåglar returnerades till prehabiliteringsburen för få chansen i ett andra frisläppningsförsök eller överfördes till en alternativplats som en zoologisk trädgård eller plats för utbildning. Olyckligtvis förlorade vi också många papegojor till en margaykatt som gjorde regelbundna nattliga besök i den rehabiliteringsburen och attackerade fåglar som satt vid burens sida i stället för i centrum av buren. Denna katt fångades och relokaliseras till Yaxha National Park.

Trots dessa påfrestningar och prövningar och trots skumpandet i en pick-up-truck i 10 timmar såg papegojorna ut att må bra då vi lastade av dem vid Rio Azul-lägre. De var redo att flyga och tycktes njuta av sitt sista "catering" mål. Av de 80 papegojorna var 5 mjölnaramasoner (*Amazona farinosa*), 7 vitpannade rödgumpspapegojor (*Pionus senilus*), 15 vitpannande amasoner (*Amazona albifrons*), 52 gulkindade amasoner (*Amazona autumnalis*) och 1 var en gultglad amason (*Amazona xantolora*).

Efter att ha transporterat papegojorna till El Cedro-stationen vid Rio Azul, undersökte ARCAS och CONAP-

personalen den närliggande djungeln efter potentiella frisläppningsplatser och slog sig slutligen ned vid eldbevakningsplattformen i Ramon-trädet. Fastän det tycktes som ett enkelt och klart beslut att använda en redan existerande plattform så var detta beslut faktiskt slutet på ett nästan 15 års experiment och forskningsarbete och som var en del i ARCAS arbete med passande frisläppningsplatser i hela Maya Biosphere Reserve. Vi har lett frisläppandet på fem olika platser inom reservatet, vart och ett har analyserats avseende tillgänglighet till mat, vatten och passande träd för bon. Men det viktigaste kriteriet och det som har gjort att Rio Azul fått ökande attraktivitet senare år är avsaknaden av mänskliga bosättningar. Särskilt fåglar är mycket rörliga och de kan lätt flyga 20-40 km per dag i letande efter mat och vatten. Emellertid så har rehabiliterade fåglar exponerats för människor och deras bästa chans till överlevnad är om de släpps i ett område där de inte kan frestas att tigga mat vid närmaste halmtak och där de lättast kan få band med vilda fåglar som kan lära dem att åter bli vilda papegojor. De södra och västra kanterna av RBM hotas av inbyggare och utvidgandet av jordbruksmark men Rio Azul-Mirador-området är fortfarande orört och obebott.

Frisläppningsdagen transporterades papegojorna upp till eldbevakningsplattformen i transportburar om 2m². Med video och kameror färdiga bevakade personalen frisläppningsburen med andan i halsen då den öppnades. Papegojorna hade emellertid tydligen inte läst manuskriptet. I stället för att flyga ut som en stor flock och in i skogen satt de där och tittade blott på den öppna luckan medan de flög upp och putsade sig. De flesta tycktes inte ens märka att luckan öppnats. ARCAS personal svalde besvikelsen och fortsatte med fotograferingen och slutligen efter ungefär 10 minuter började några av röra sig mot burens sida och sedan flög en och en till närliggande grenar. När väl några papegojor var utanför buren tycktes de som fortfarande var inne bli stärkta och fler och fler flög ut. Inte desto mindre även efter tre timmar då vi bröt för lunch var minst 15 papegojor fortfarande inne i buren.

Kommande 12 dagar undersökte ARCAS-personalen de frisläppta papegojornas framsteg. På det hela taget tycktes de vänja sig väl till det fria, de hade bra flygförmåga och de åt, flög i flockar och formade par. På andra dagen efter frisläppandet befanns en gulkindad amason vara död och på sjunde dagen en mjölnaramason. Ingen av fåglarna hade tydliga tecken på dödsorsaken.

Metodologin som användes i detta frisläppande baseras på ARCASs 20-åriga erfarenhet av att frisläppa djur i Maya Biosphere Reserve och ansluter så nära som möjligt till de budgetanvisningar som följer av IUCNs riktlinjer. Viltlivet i Guatemala anses som en regeringsangelägenhet och varje förflyttning eller frisläppande måste godkännas av CONAP.

Rehabilitering och frisläppande av djur är dyrt, svårt och kontroversiellt. Varje stadium i processen, varje förflyttning av djur från en bur till en annan och varje medicinsk undersökning är svår och besvärlig. Åtskilliga oförutsedda problem uppstår såsom den härjande margaykatten. Rehabilitering är mer som konst än vetenskap och ARCAS är hela tiden i en lärandeprocess där man handskas med en myriad av problem som kan uppstå. Det är en svår process även för djuren. Som nämnts är konsekvenserna omfattande och det har sin orsak i det otroliga slöseri som den illegala djurhandeln åstadkommer. Inte desto mindre då vi återvände till Ramonträdet plattform åtskilliga dagar efter frisläppandet och vi såg åtskilliga små flockar av "våra" papegojor som flög över trätopparna framstod allt som värt mödan. Jag kunde föreställa mig att papegojorna njöt av den jungfruliga Maya-skogen som omgav oss och lika mycket stärktes jag i min inställning till att bidra till bevarandet av den sista tillflyktsplatsen för Mayafolkets ljusröda ara.

Fotnot:

Den dagslånga resan till en avlägsen frisläppningsplats är slutet på en två år lång rehabiliteringsprocess som började med att de flesta fåglarna konfiskerats efter att ha tagits som ungar från bona.

Till sist fri! Denna gulkindade amasonpapegoja (*Amazona autumnalis*) tar sig trevande till friheten bakom buren som använts för frisläppande. Buren som är byggd på plats av PVC-rör och tråd är stark men av låg vikt.

Trappa till himlen! Slutligen hissas buren upp till eldbevakningsplattformen i det sista hindret på dessa papegojors sista långa resa till friheten.

Att se denna papegoja finna vatten var en lättnad eftersom de konfiskerade fåglarna hade druckit vatten ur skålar hela sitt liv.

Flyga fritt-kampanjen

Sedan lanseringen för mindre än 2 månader sedan har det inströmmande stödet till World Parrot Trusts FlyFree-kampanj varit anmärkningsvärt. Över 250 givare från mer än ett dussin länder i hela världen har visat sitt deltagande och engagemang för att få ett slut på handeln med viltfångade fåglar.

På grund av detta stöd har vi godkänt ny fondering till:

omedelbar hjälp till rehabilitering och frisläppande av afrikanska gråpapegojor i Kamerun; att vara värdar för ett arbetsmöte som handlar om att frisläppa gråpapegojor i Kenya; att leda en spårstudie av 98 blåpannade amasonpapegojor för frisläppning i Brasilien; att få ned antalet viltlivsschackrare i Indonesien; och stödja frisläppandet av dussintals kilstjärtsparakiter i Mazatlan, Mexico.

Vv och acceptera vårt hjärtliga tack – och vet att du redan gör skillnad. För att stödja denna kampanj så kan du kontakta våra kontor eller gå in på www.parrots.org/flyfree.

Lista på donatorer (fram till den 2 februari 2010)

Särskilt tack till extraordinära bidragsgivare:

Folke Peterson Foundation

Bill och Terry Pelster

Fran Vogel

Jade Lau

Peter Molesworth

Framsteg!

Bevarande av papegojor på Bonaire

Av Dr. Sam Williams PhD

Gulskuldrade amasonpapegojor (*Amazona barbadensis*) på Bonaire utsätts för alla klassiska hot som vilda papegojpopulationer möter. Förlust av habitat minskar möjligheten att anskaffa mat och bygga bon. Inavel ökar kläckningsmisslyckanden, invandrade rovdjur äter fågelungar och en tredjedel av ungarna som blir flygfärdiga tas för lokal handel. Trots dessa och andra hot tror vi att Bonaire-populationen har en ljus framtid och på många sätt är det ett fantastiskt exempel på hur papegojor kan skyddas.

Under föregående fyra år har Rowan Martin och jag studerat denna population på denna karibiska ö med undantag för 2009 när vi båda skrev på våra PhD-avhandlingar och inte hade möjlighet att åka i fält.

Lyckligtvis gav vår fältassistent under 2008 Rhian Evans åter upp sitt arbete för att återvända till Bonaire och hålla projektet levande.

Projektets fältarbete fokuserar på papegojans uppfödningbiologi och de ekologiska faktorer som påverkar. Vi har funnit 64 bon i olika träd och på klippor, men varje år var endast hälften av dem aktiva.

Observationerna omfattar räkning av ägg som lades, antalet ägg som klarade sig till slutet av tiden för ruvandet, antalet ungar som kläcktes från dessa ägg och två månader senare antalet ungar som blev flygfärdiga. 2008 erbjöd Rowan, Rhian och jag "National Parks Authority" STINAPA observationsträning, och vi blev glada över att 2009 kunna fortsätta observationerna tillsammans med STINAPA.

Kläckningsförmåga och miljöförhållanden för bon

Rhian och papegoj-teamet fann uppfödningensaktivitet i 28 bon och dessa par lade totalt 94 ägg. För första gången observerades ett bo med fem ägg. Endast 82 ägg var fortfarande hela vid slutet av ruvandet nästan en månad senare. Ungar kläcktes ur 64 ägg (68 %). Ägg klarar sig inte alltid genom hela ruvningsprocessen därför att de kan tas av invandrade råttor och (möjligen) katter. Vi tror också att förstörelse av ägg förekommer då andra papegojpar kämpar om samma boplatz och därvid krossar äggen. Mellan 2006 och 2008 fann vi att endast 77 % av äggen klarade sig till slutet på ruvningsperioden. Detta mått definieras som kläckningsförmåga. Jämfört med andra fåglar som genomsnittligt har andelen 92 % livskraftiga ägg, är detta en låg andel och ett bekymmer för bevarandet av fåglarna.

Låg kläckningsförmåga kan indikera att en population uppvisar inavel. Under allvarliga torkperioder har Bonairens papegojpopulation utsatts för flaskhalsar där antalen har sjunkit till omkring 200 individer. Dessa reduktioner i populationsstorlek kan vara ett resultat av inavel. Vi har haft begränsad framgång i att samla blodprover från häckande par. Vi kommer att få mer tid för att bedriva detta i framtiden i hopp om att vi ska kunna samla tillräckligt antal prov för genetisk analys.

Miljöförhållanden vid olika bon kan vara en annan möjlig förklaring för dålig kläckningsförmåga. Papegojor på Bonaire har en vid variation i form och storlek på bon och detta kan påverka temperaturen på ruvade ägg och följaktligen på embryonas överlevnad. För att undersöka denna fråga använde vi dataregistrerare, små elektroniska mottagare för att regelbundet mäta temperatur och fuktighet. Dataregistrerare placerades i bona och på sådana platser att de inte störde den ruvande honan. De gav utmärkta möjligheter att undersöka förhållandena i bona under några dagar. Våra observationer avslöjade att det fanns anmärkningsvärt stora temperaturskillnader i olika hålrum. Denna pilotstudie har visat att det är möjligt att under denna undersökningstid visa att det finns anmärkningsvärda skillnader mellan bona. Vi kommer med säkerhet se vidare på boförhållandena under 2010.

Många ungar gör fältbiologer lyckliga men sedan...

I början av juni finns det kläckta ungar i bon på hela ön. Det var en höjdpunkt på säsongen under 2009 då alla fem äggen i "baddar"-boet kläcktes. Vägning och mätning av vikten på dessa små, hjälplösa ungar var fantastiskt. Den sorgliga verkligheten var emellertid att det utifrån denna lyckliga episod bara kan gå utför. Vi förlorar ungar av många olika skäl och det kan vara svårt att fastslå dödsorsaken. Vi har använt kameror med viss framgång och ny utrustning har tillåtit oss att detta år fastställa aktivitet i och runt boet i längre perioder. Detta var verkligen nyttigt och resultatet bekräftade förluster av ungar på grund av katter, något som vi ska försöka ta hand om i framtiden. Mot slutet av häckningsperioden och om ungarna har kunnat undvika faran med rovdjur och ser ut att vara flygfärdiga möter de ett annat problem. Plundringen av papegojungar fortsätter trots att de är skyddade enligt lag sedan 50-talet. Det var fortfarande 38 ungar i bona mot slutet av säsongen, men olyckligtvis togs 10 av plundrare och endast 28 blev flygfärdiga. Även då är de unga fåglarna inte säkra. 2008 såg vi en fågel som var ringmärkt och efter det att den tillfångatagits hade den fortfarande ringen på sig. 2009 tog Rhian dessutom hand om "Monty", en avvänjd unge som hade slagits ned från ett träd med en käpp.

Lagtilämpning och framtida frisläppanden

År 2002 inleddes en registrerings- och ringmärkningskampanj och efter denna kunde varje sällskapspapegoja som inte hade ring konfiskeras och ägaren åtalas. 2009 arbetade våra partners på ön,

organisationen Salba Nos Lora (Save Our Parrot; rädda vår papegoja), och STINAPA med olika polismyndigheter för att genomdriva kampanjen. Nio illegalt hållna husdjur fick amnesti medan ytterligare nio blev konfiskerade. De som hade dessa papegojor måste nu böta 1 000 Guilders (£ 330/\$ 550). "Salba Nos Lora" har arbetat hårt för att öka medvetandet om papegojornas skyddade status och det tycks som endast ett fåtal rötägg fortsätter att plundra eller försöker få tag på papegojungar. Såsom med varje lag så är förstärkning kritiskt viktigt om man ska uppnå samtycke. Misslyckande med det är ett klassiskt problem och skälet till att många lagar som rör naturen inte får något genomslag. Vi måste gratulera människorna på Bonaire som har kunnat åstadkomma detta tryck och säkerställer att andra länder är medvetna om denna händelse.

De lämnade och konfiskerade fåglarna, tillsammans med Monty och sex andra som har tillkommit sedan 2002, hålls för närvarande i en voljär vid "Ministry for Agriculture". jordbruksministeriet. Det är långt ifrån idealt och vi ser oss om efter möjligheten att släppa dessa fåglar i början av 2010. Även om fullständig frisläppning inte blir möjlig och fåglarna ändå hålls i frihet, skulle det ändå vara ett antal fördelar för utbildning, turism och till och med forskning, för att inte nämna fördelen för dessa speciella papegojor. Förhoppningsvis kommer jag att skriva om ett framgångsrikt frisläppningsprogram nästa gång. Slutligen vill jag tacka alla grupperingar och individuella som har stött detta projekt 2009 och då särskilt: World Parrot Trust, STINAPA Bonaire, Phoenix Landing Foundation, Louise Prowse, Amazona Society USA, Amazona Society UK, Solway Parrot and Foreign Bird Club och Salba Nos Lora.

Rubriker:

VÄNSTER Biologer väger och mäter ungar för att försäkra sig om en tillräcklig tillväxt. Miljöförhållandena i bona observeras, delvis för att förstå faktorer som bidrar till dålig kläckningsförmåga. Ett vitt spektrum av olika förhållanden kunde konstateras i Bonaires amasonpapegojors bon.

NEDAN Det första registrerade boet med fem ägg observerades med stor oro 2009. Till fältpersonalens förtjusning och trots generell dålig kläckningsförmåga på ön så kläcktes alla fem äggen. Ungarna har dock en tuff väg att gå och användandet av kameror kan ge insikt till några av orsakerna till dödlighet efter kläckning.

HÖGER Denna sex veckor gamla unge tolererar hanteringen vid kontroll av vikt och storlek. Ungarna får också band med unika färger så att individuella fåglar kan observeras i fält efter det att de är flygfärdiga. Individuell märkning ger större förståelse i frågor som rör flockdynamik och biologi.

NEDAN I en landsvid ansträngning för att minska infångandet för att ha denna sällsynta papegoja som hemmafågel startades 2002 en registreringskampanj. Illegalt hållna papegojor konfiskeras numera, rehabiliteras och släpps. Dessa fåglar hålls i en voljär och kommer förhoppningsvis att släppas i en nära framtid.

Sidotext:

Gulskuldrad amasonpapegoja (*Amazona barbadensis*)

Population: Alla existerande populationer (ungefär 2 500-10 000) är hotade av habitatförstörelse eller illegal plundring eller bådadera. I några områden är de anklagade för att förstöra grödor.

Habitat: Begränsad till torra habitat med kaktusar, törniga buskar och träd; de tar ibland mat i odlade områden och i fruktträd i trädgårdar (se omslaget).

Spridning: Begränsad till små kustområden i Venezuela och till öarna Blanquilla, Margarita och Bonaire.

Inflyttad till Curacao, Netherlands Antilles.

World Parrot Trust stödde med glädje Sam Williams and Rowan Martins PhD-arbete såväl som det genetiska arbetet som rapporterades i PsittaScene 21.3 (augusti 2009).

>> Läs också Sams blogg på www.parrots.org för vidare information, foton, planscher och figurer.

Utflugn från buren - en flygkunnig papegoja på rymmen

Text och foto av Barbara Heidenreich

Min blåpannade amazon, Tarah, är inte vingklippt. Men som många andra fåglar som har blivit vingklippta som unga, har han aldrig riktigt fått sådan flygförmåga som kan ge honom hönörstiteln "flygare". Jag brukade säga ofta att "han har flygfjädrar men han flyger inte". En vacker dag lärde jag mig, på ett tufft sätt, att det inte var riktigt sant.

På besök hos mina föräldrar förde jag Tarah i sin bur till mitt gamla sovrum. Jag öppnade hans bur för att ge honom välbehövlig frihet. Innan jag hann reagera, rusade han i väg ut ur buren och via sovrumsdörren svängde till höger och flög mot hallen i nedre våningen. Han svängde åt vänster och flög genom vardagsrummet. Exakt samma sekund öppnade min pappa de skjutbara glasörrarna för att gå ut på terrassen. Gissa vem som flög ut samma väg? Terrassen på andra våningen gav min fågel två våningars hjälp under hans spektakulära rymning mot golfbanan bakom huset. Lyckligtvis var han en grön flygande tegelsten. Hans krafter tog slut och han föll sakta ned i det mjuka gräset nära tillflyktsplatsen med trädkvistarna. Mina fötter rörde knappt marken när jag fylld av adrenalin sprang efter min fågel.

Jag har alltid varit väldigt försiktig i mina val att ha flygkunniga fåglar i huset. Men jag blev riktigt förvånad över min fågels spektakulära rymning den aktuella dagen. Fåglar som vi ibland tror aldrig skulle rymma gör just det. Ibland överraskar vingklippta fåglar oss när flygfjädrarna har vuxit ut. Ibland blir erfarna flygare skrämde eller befinner sig på obekant mark. Oavsett situationen kan vissa strategier vara användbara för att få tillbaka fågeln som har rymt från buren. Följande information förbereder dig för den dag då din fågel upptäcker sin flygförmåga och flyger iväg. De här strategierna är tillämpliga om din fågel är nybörjare eller i världsklass som flygare.

Din fågel flyger bort

- Ropa högt på din fågel när den flyger - det kan hjälpa fågeln hitta tillbaka till dig.
- När din fågel flyger, behåll den i sikte. Notera platsen där du såg fågeln sist, hur högt den flög, om den såg trött ut. Fågeln kan ha tagit sin tillflykt inom det området.
- Ta fram din mobiltelefon! Radio eller telefon kan vara till mycket hjälp för människor som letar efter din fågel.

Leta efter din fågel

- Om ni är flera, sprid ut er och gå omkring på området där du såg din fågel sist.
- Om du inte kan lokalisera fågeln, ropa på den. Fågeln kan svara. Använd bekanta ord och ljud som fågeln känner till eller brukar härma. De flesta papegojor lokaliserar med hjälp av deras skrik.
- Om fågeln tycker om någon annan fågel, sätt den i buren och ta den till området. Gå ifrån fågeln i buren. Det kan uppmuntra fågeln i buren att skrika. Det kan få den försvunna fågeln att i sin tur skrika. Prata inte så mycket, så att du kan lyssna efter skriken.
- Leta noggrant inom ett begränsat område (1 mil) i början av sökandet. Papegojorna flyger vanligtvis inte långt om de inte flyger bort med hjälp av vinden, blir jagade av en rovfågel eller blir extremt skrämde.
- Kom ihåg att din papegoja kan se dig innan du ser den. När det händer, är papegojorna ibland helt tysta. Det kan bero på att papegojan känner sig bättre till mods när du är närvarande.
- Oavsett vissa papegojors klara färger, kan de vara svåra att upptäcka i träden. Sök efter rörelse som är annorlunda än hur en vild fågel skulle röra sig.

Om din fågel är lokaliserad men inte nåbar

- När du hittar din fågel, koppla av (om det inte är en överhängande fara över din fågel). Det är bättre att låta fågeln sitta där den sitter (om man inte kan nå till den), medan du formar en strategi. Försök inte desperat ta tag i fågeln, spruta vatten på den eller skrämma ner den.
- Om fågeln precis har landat. Den vill antagligen inte flyga på ett tag (om alls).
- Ta med fågelns favoritperson eller/och fågelkompis (i buren) till området.
- Ta favoritmat, bekanta matskålar och bur om möjligt till området.
- Var försiktig och be inte fågeln flyga ner från en hög höjd eller brant vinkel. Försök ställa dig själv (eller fågelkompis eller fågelbur) på ett sätt som tillåter korta flygningar eller korta hopp neråt.
- Försök locka din fågel att flyga eller hoppa till kvistar/objekt som är likadana som fågeln sitter på. Fågeln kan vara för rädd för att kliva på en väldigt annorlunda pinne. (Till exempel kan fågeln vara rädd för att kliva från trädet till ett staket.) Om du inte har något annat alternativ, förbered dig på att processen kan bli långsam och ha tålmod med din fågel medan den stärker sitt självförtroende. Fågeln kan också flyga på nytt om den rör vid en ny pinne och blir skrämmd av den.
- Lyft inte upp obekanta objekt till din fågel för att få den kliva på dem. Det kommer troligtvis bara skrämma din fågel att flyga vidare. Om du har en bekant sak, kan fågeln kliva på den. Kom ihåg att saker som stege, trädklätrare, körbärsplockare o.s.v. kan också skrämma din fågel. Om du använder sådana här saker, gör det långsamt och försiktigt. Stoppa alla åtgärder om det verkar som om fågeln vill flyga vidare.
- Försök ropa på din fågel när dess kroppsspråk indikerar att den är färdig att komma ner. Kalla inte konstant på fågeln.
- Försök gå tillfälligt utom synhåll. Det kommer att skapa en viss ångest hos din fågel vilket kan ha som följd att fågeln försöker komma till dig när du kommer tillbaka inom synhåll. Vanligtvis börjar fåglarna skrika och eller röra mycket på sig när de är färdiga att göra ett försök att komma till dig. Om du märker detta visa dig igen.
- Om du hör att din fågel skriker när du gömmer dig, kan den vara redo att flyga eller kanske är den redan i luften. Kom fram omgående. De flesta papegojorna skriker i sådana här situationer när de flyger.
- Fåglarna lättar ofta också på trycket och skriker till strax före flykt. Var alert på detta. Det är bäst att du ser vart din fågel flyger. Var beredd på att vid behov springa.
- Undvik att ha mycket folk omkring fågelns favoritperson. En skrämmd fågel vill kanske inte flyga till främlingar. Ge mycket plats till fågelns favoritperson.

Solnedgång och fågeln är fortfarande ute

- Papegojor vill vanligtvis flyga tillbaka strax innan solnedgången. Detta är antagligen din sista möjlighet att få tillbaka din fågel innan den vill börja sätta sig för att sova. Dra nytta av det. Du kan försöka "trötta ut" fågeln genom att ropa på och skapa rörelse. Det kan uppmuntra den till att flyga.
- När solen börjar gå ner, börjar fågeln burra upp sina fjädrar och göra sig färdig för att sätta sig och sova för natten. Vid denna tidpunkt är det bäst att låta fågeln börja sova. Håll ett öga på fågeln tills det blir helt mörkt. Glöm inte platsen.
- Innan solen går upp nästa morgon, gå till stället. Din fågel borde fortfarande vara där, om den inte har blivit skrämmd under natten (ugglor kan t ex skrämma).
- Vanligtvis på förmiddagen vid 08.30 eller 09.00 kommer fågeln att vara färdig att flyga igen eller försöka komma till dig. Upprepa åtgärderna i kapitlet "Om din fågel är lokaliserad men inte nåbar".

Din fågel har inte setts efter inom 24 timmar

- Ta kontakt med nedanstående och låt dem veta att du letar efter din fågel.

* djurkontroll

* djurskyddsförening

* lokala veterinärer

* lokala djurparker

* lokala djuraffärer

* lokal polis

- Lämna en annons i tidningen under rubriken "Försvunna fåglar". Skriv inte ringnumret i annonsen. Om din fågel hamnar oavsiktligt på fel ställe, kan det leda till att ringen tas bort.
- Kolla annonserna i tidningen under rubriken "Tillvaratagna fåglar". Svara på alla annonser. Folk kan ibland vara omedvetna om vad de har hittat. En gråpapegoja kan bli av misstag till en mystisk duva med röd stjärt av en hjälpsam främling som är obekant med papegojor.
- Sätt ut flygblad om försvunnen fågel i de områden där du såg din fågel sist. Du kan också lova hittelön som uppmuntran för att folk ska ringa.
- Oftast blir fåglarna upphittade inom 24 timmar efter försvinnandet. Det är konsten att hitta personen som har hittat din fågel före dig.

Ge inte upp

Nyckeln till att få fågeln tillbaka är ihärdighet. Acceptera inte att du inte kommer att få tillbaka din fågel när du en gång har förlorat den ur sikte. Som professionell fågeltränare låter jag många fågelarter flyga fritt regelbundet och kan garantera att papegojorna är oftast de enklaste fåglarna att lokalisera och få tillbaka. Lita på mig – ingenting är mer frustrerande än att leta efter en tystlåten men observant uggle som har gömt sig i buskaget och tittat på dig gå förbi hundra gånger! Tack och lov våra papegojor söker sig oftast till människor eller fågelkompisar om och när de har ett stort flygäventyr.

Bildtexter

(från vänster till höger) Träna din fågel att kliva på en pinne, det kan vara till hjälp om fågeln behöver komma ner från hög höjd. Sele kräver träning men låter din fågel vistas utomhus och lära sig landmärkena i närområdena. Att träna med buren kan visa sig vara fördelaktigt om fågeln någon gång försvinner.

Var försiktig och försök inte få din fågel flyga ner från hög höjd eller med brant vinkel. Ställ dig själv på ställen som tillåter korta flygningar eller hopp neråt.

När du tränar din fågel få den att komma till dig på kommando, det kan hjälpa till med att få fågeln tillbaka utomhus.

Släpp inte blicken från fågeln och notera noggrant er sista kontakt.

Få din fågel tillbaka!

Vad kan man göra när fågeln är försvunnen

Det finns ett flertal saker som är sorgliga när den kära papegojan helt plötsligt är på rymmen. Barbara Heidenreich och specialisten Robin Shewokis (The Leather Elves) blev inspirerade av tusentals förfrågningar av papegojägare som desperat hade sökt hjälp för att få tillbaka sin försvunna fågel och skapade den här DVDn. Lär dig på förhand hur du ska förebygga den sorg som så många har upplevt när deras papegoja försvunnit.

Denna DVD visar detaljerade instruktioner som hjälper dig att få din försvunna papegoja tillbaka. Den innehåller också användbara verktyg som "Lost Bird Flyers" för över 50 arter, fågelljud för över 30 arter, meddelandelistor och förberedande checklistor.

Tillgänglig på www.goodbirdinc.com och www.theleatherelves.com

Medarbetaren i detta nummer, Barbara Heidenreich, har varit professionell djurtränare sedan 1990. Hon äger och driver Good Bird, Inc., (www.goodbirdinc.com) och "Animal Training and Consulting Services". Barbara erbjuder beteende- och träningsprodukter samt tjänster för papegojorganisationer inklusive "Good Bird"-tidskrift, beteende- och träningsworkshops, och också böcker och videos. Du kan hitta flera av hennes titlar via WPT (www.parrots.org)

©Copyright 2005. Trycktes först i Good Bird Magazine Volume 1 Issue 1 Spring 2005. Reviderad med tillstånd.

Perfekta partners

Av Dave Cruz

Så här är det. Det här är vår enda möjlighet.

Det kan verka vara ett ganska dramatiskt uttalande, men för mig är det enda sättet att närma mig skyddet och bevarandet av arter som sakta men säkert håller på att bli "kritiskt utrotningshotade".

Jag ser seriöst på "Recovery Teams" inställning till arbetet med den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*). Fortfarande är deras uppdrag inget annat än att rädda denna sällsynta ara från utdöende och teamet har en positiv inställning och gott humör.

Projektet är redan i full gång när vi anländer till La Paz, Bolivia. Det är november och det är än en bit kvar till fältlägret i Beni. Vi åker dit med otaliga taxibilar, flera bussar, tre små flygplan och med en sliten fyrhjulsdreven lastbil. Det krävs också hjälp av machetes, släggor, självtilverkad skyfflar och tre hästar för att dra oss ur två gyttjegravar samt en hjälpande hand i form av vänligt folk i små samhällen längs vägen.

Igor Berkunsky, projektledare, möter oss vid busstationen och vi gör oss beredda att åka ut i fält. Förberedelserna är Igors andra väsen. Hans smittande välvillighet hjälper oss att klara av alla svårigheter, ändringar och förseningar, sådana som nästan alltid händer när man försöker koordinera ett projekt med denna omfattning. Ett mantra blir godkänt. "Vänta det oväntade" uttalas gång efter gång för att påminna oss om att tänka positivt i de mest besvärliga situationer. Uttrycket lyckades alltid skapa ett leende på våra munnar mitt i några intressanta utmaningar.

Det kan låta konstigt men desto mer jag tänker på det, desto flera paralleller kan jag dra mellan Igor och hans personals sätt att arbeta och hur vi pedagoger borde göra vårt arbete. Dagligen i Minnesota Zoos Kaytee World of Birds Show kommunicerar vi med hundratals eller tusentals människor som har valt att tillbringa sin tid med oss och de djur som vi visar och tar hand om. När vi har en av våra bästa dagar, då lyckas vi kanske inspirera några av våra gäster att förändra sina liv för att hjälpa till med naturskydd och att hjälpa vilda djur. Kanske inspirerar vi dem att ta sig ut på egen hand och lära sig mera om utrotningshotade arter och områdena där de lever. Kanske lyckas vi påverka någons framtida yrke. Under våra bästa dagar kan vi kanske känna att vår egen kraft blir intensivare.

Så här är det. Det här är vår enda möjlighet.

Det kan verka vara ett ganska dramatiskt uttalande, men för mig är det verkligen det enda sättet att närma mig presentationen av vår "show".

Trots våra olika metoder, är vårt mål samma som Igors. När vi visar upp vår blåstrupiga ara "Elton", vill vi säkerställa dessa fåglars överlevande för framtiden. Vi får då möjlighet att ge besökare en glimt av hur tillståndet för blåstrupiga aror är och förklara de brådskande handlingarna som behövs om de här fåglarna

ska undvika samma öde som Spix ara. De flesta av våra besökare har aldrig hört historien om de här arorna och det är arternas säkraste sätt att försvinna för evigt. Hur kan vi hjälpa rädda någonting om vi inte är medvetna om dess existens?

Det här gör vårt och Igors team perfekta partners. Vi har kanske olika metoder men vi kompletterar och stödjer varandras arbete. Minnesota Zoo ger ekonomisk hjälp till fältarbete som är livsviktigt för blåstrupiga arors överlevnad. Igor har visat mig blåstrupiga arors vardagsliv på deras egna villkor i naturen. Det ger mig bättre möjlighet att berätta deras historia. Jag har sett den vanskliga kampen som dagligen väntar fåglarna. Jag har fått ge en hjälpande hand till fysisk handling som garanterar att ungarna blir flygfärdiga med framgång i sin naturliga miljö. Jag har kunnat ta de här erfarenheterna till mig och dela dem med personalen och besökarna i djurparken. De här erfarenheterna hjälper oss att göra vårt arbete bättre och vi måste alla arbeta bättre om vi ska lyckas avvärja det som vissa kallar för "sannolik" händelse som betyder att blåstrupiga aror dör ut. Varje gång när någon kommer till vår "show", är det en möjlighet för oss att nå ut och låta dem veta att de också kan bli en del av vad jag är säker på att kan bli en väldigt positiv historia i framtiden.

Det händer ganska sällan i livet att vi får en andra möjlighet till något värdefullt. Det är så viktigt att vi har lärt läxan gällande bevarande. Vi måste skydda och bevara världens sällsyntaste varelser innan det är för sent. Då behöver vi inte fundera på vad vi kunde ha gjort om vi hade fått denna möjlighet.

Under den till synes eviga resan genom Bolivias mest avlägsna områden skiftar samtalen från bevarandestrategier till livsfilosofier, till gemensamma upplevelser av dåliga klassiska tv-program vilka vi alla tittade på när vi växte upp tusentals mils ifrån varandra. Ett annat lämpligt mantra blir godkänt vid lägret. "Jag älskar då en plan fungerar" (kommer du ihåg Mr. T. från A Team?). Vi hör konstant de här orden strax efter att vi förhindrat några "oväntade" katastrofer. Jag hör fortfarande de här orden. Orden som utdelades under den långa vägen genom Bolivia med en man som går vidare på det enda sätt som han vet. Igor går vidare med sin plan. Planen är vältänkt men den utvecklas vid behov. Den utvecklas som svar på växlande förhållandena i Beni och vilda blåstrupiga arors ändrade behov. Vad som än krävs, ska det göras. Lita på det. Jag är säker på att Igor tyckte vi var rätt gång exakt i mitten av någonting som lika bra kan bli "vår enda möjlighet".

Bildtext:

"Elton" i Minnesotas djurpark träffar tusentals besökare varje år och hjälper till att berätta historien om blåstrupiga aror. Djurparken är partner till WPT och stödjer bevarandet av vilda fåglar.

BTMAs projektledare Igor Berkunsky, WPT-direktören Jamie Gilardi och Minnesota Zoos zoolog Dave Cruz i luften med hjälp av en lokal pilot som älskar papegojor.

Man hittar blåstrupiga aror bara i väldigt begränsade områden i norra Bolivia. De har reagerat positivt på direkta ingripanden tänkta att hjälpa vuxna par att lyckas få så många flygfärdiga ungar som möjligt.

Fältarbete kan verka vara glamoröst och spännande. Det finns stunder utan motstycke men det krävs också mycket hårt arbete, rådighet och ödmjukhet!

>> Läs i nästa PsittaScene Igor Berkunskys rapport om blåstrupiga arors häckningssäsong 2009-2010.

PsittaNytt

Papegojhändelser

2010 Papegojkryssning: Södra Karibien

7 - 14 november 2010

Segling från San Juan, Puerto Rico

Stöd papegojornas bevarande genom en kryssning. Lotterier, donationer och en del av konferensavgiften kommer att hjälpa World Parrot Trust i bevarandearbetet. Den andra årliga Parrot Lover's Cruise kommer att bli en spektakulär kryssning för papegojentusiaster. Lämna dina bekymmer hemma och upptäck ett av de blåaste haven och världens bästa sevärdheter. Utbilda dig ombord i papegojseminarier av den berömda fågeltränaren Steve Martin, Amazon Field-biologen Sam Williams och Steve Milpacher från World Parrot Trust. Och besök exotiska anlöpningshamnar där du har möjlighet att se vilda papegojor.

Carol Cipriano 570.226.2569

baldmantravel@gmail.com

www.parrotloverscruise.com

Tack

Den 1a kryssningen för papegojälskare

Tack så mycket Carol Cipriano, vars kreativitet ledde till den första kryssningen för papegojälskare och vars kunnighet och entusiasm gjorde det till stor framgång. Deltagare rapporterade om en utomordentlig vecka ombord med talare och med varandra - avkoppling och utbildning med andra likasinnade papegojentusiaster. Tillsammans med Carnival Cruise Lines donerades 4000\$ till WPT. Boka tidigt plats för den andra kryssningen i november (se ovan)!

Papegojnyheter

Född fri, lever fritt

Tjänstemän undersökte i september 2008 rapporter om flera mindre caymanamasoners (*Amazona leucocephala hesternae*) mystiska dödsfall. Patologiska resultat gav resultatet rättgift. Två levande men väldigt sjuka ungar flögs tillbaka till Grand Cayman för behandling och de tillfrisknade snabbt.

Orkanen Paloma kom kort efter dessa händelser och lämnade lite föda kvar i skogen vilket tvingade till senareläggning av ett snabbt frisläppande. Därför stannade de här unga och oerfarna fåglarna på rehab tills skogen hade återhämtat sig ordentligt.

I juli 2009 var det äntligen dags för frisläppande. De två papegojorna slösade inte bort tid utan flög snabbt iväg. De flög åt motsatta håll och hittade sittpinnar i närheten. Sedan, efter några skrik, flög den yngre till sin kompis och började omgående matandet med vilda frukter. De unga papegojorna har efter detta lämnat frisläppningsstället och börjat livet på nytt i sin hemmaskog.

Källa: Flicker (2009) 4.1 - Kristan D Godbeer

AI hjälper ugglepapegojor

För första gången i världen, i en av de mest sällsynta fågelpopulationerna, har det bekräftats att två olika honor lyckades få två ugglepapegojor till världen (*Strigops habroptilus*) genom artificiell insemination (AI) under sin häckningsperiod. Infertilitet har varit ett stort problem och det här var ett betydelsefullt genombrott. Sex honor blev konstgjort befruktade. Ungarna var två av 33 som kläcktes framgångsrikt under häckningsperioden 2009 och ugglepapegojornas population översteg därmed 100 för första gången på decennier.

Källa: <http://www.stuff.co.nz/southland-times/>

Skydd för El Cóndor

Vi rapporterade i PsittaScene 21.1 (februari 2009) om skapandet av ett viktigt fågelområde (Important Bird Area IBA) i El Cóndor, som är hemmet för den kända patagonienparakitens (*Cyanoliseus patagonus*). Den 22a december röstade representanter för Rio Negro i Patagonien, Argentina, enhälligt för "Act Proposal" och skapade naturreservatet "Estuary of the Rio Negro River and nearby areas". Till närområdena hör IBA och patagonienparakitkolonin. IBA var en viktig symbolisk gest och detta beslut indikerar att verkligt och långsiktigt skydd som har goda möjligheter den närmaste framtiden.

Papegojor togs i beslag nära Mazatlan

Beslagtagande av 500 papegojor från två handlare i Mexico var början till ett nästan årslångt försök att förbereda dessa fåglar för frisläppning. Conrehabit-organisationen kallades in för att ta hand om (272) 2-3 veckors gamla elfenbensparakiter (*Aratinga canicularis*). Det krävdes över nio månaders massiv ansträngning för att hysa, mata och ge medicinsk vård till denna grupp av ungar. Priset för ungarna är högt under dessa förhållanden. I alla fall räddade Conrehabit grovt räknat 110 fåglar och började med frisläppning i januari 2010. WPT gav stöd till projektet via FlyFree-kampanjen. Håll dig uppdaterad för att få reda på mer om organisationen och dess arbete i Mexico.

Källa: conrehabit (www.conrehabit.org)

Till minne

Jack var en väldigt berömd kakadua som levde i Australien med sin hängivna kompis Ida Gallop. Jack uppträdde i flera tv-shower och var välkänd och älskad av både publik och programledare. Ida adopterade Jack som föräldralös unge och blev förvånad över hans ovanliga intellekt samt roliga och originella beteende. Deras speciella relation stod klar för var och en som träffade dem. Förutom i television, gjorde paret otaliga besök i pensionärshem och samhällsorganisationer. Jack dog nyligen vid 42 års ålder. Ida gjorde en fin donation till WPT till Jacks minne.

Papegojresa

Brasilien: Pantanal Wildlife Safari

28e maj till 6e juni/Hyacinth Valley; förlängning är möjlig till 12e juni

Slå dig samman med World Parrot Trust och Tropical Nature till ett underbart äventyr i Brasilien. Pantanal är till glädje för naturälskare med sin djurrikedom. Det är en av de största våtmarkerna i världen och där finns över 700 fågelarter, ovanliga reptiler, fiskar och däggdjur, inklusive svart kajman, jätteuttrar, jättebalta och jättemyrslök. Till och med den skygga jaguaren kan ses där!

Vi kommer att besöka ett unikt ekosystem, känt som "The Hole of the Parrots" (papegojornas håla) för att titta och fotografera olika arter, bland annat mörkgrön ara. Vi tillbringar två hela dagar i Pantanal Wildlife Center, djupt inne i Pantanal, där du kan delta i båtsafaris längs floder, se apor, många fågelarter, capybaras, kajmaner och jätteuttrar. Sedan reser vi norrut till Nobres och njuter av det bästa i staten Mato Grosso nämligen blågula aror. Och så mycket mera!

Du kommer att resa med Joanna Eckles från World Parrot Trust och med en professionell guide från varje region. Om du vill förlänga din vistelse i Brasilien, fortsätt med en lokal guide till Hyacinth Valley och Green-wing Lodge. Detta område bjuder inte bara på spektakulära stora aror men också kapucinapor vilka är berömda för sin användning av tunga stenar som hammare för att knäcka hårda palmnötter på stora sandstensstäd.

Ditt deltagande stöder World Parrot Trust direkt, en del av varje bokning går direkt till vårt bevarandearbete. WPT har flera holkar för hyacintaror i Pantanal Wildlife Center och har gett stöd till en färsk stickprovsundersökning av sjukdomar bland både hyacintaror och mörkgröna aror.

Pantanal Wildlife Safari: 2482 \$ per person, baserat på dubbelpension och 9 deltagare. Hyacint förläggning: 1355 \$ - 1983 \$ baserat på antalet deltagare. Priserna inkluderar alla avgifter förutom anslutningsflyg till Sao Paulo, tre inrikesflyg (ungefär 450\$) och andra utgifter (drinkar, souvenirer o.s.v.)

Mer information eller bokning av denna resa genom kontakt med Elizabeth Sanders i Tropical Nature Travel.

www.parrots.org/parrottrip

liz@tropicalnaturetravel.com

877-888-1770

Till WPT-medlemmar i Sverige

Medlemsavgiften kan inbetalas direkt till WPT England genom att gå in på hemsidan www.parrots.org.

Det går även att betala in 325:- till SEB 373-9505.

Om ni till äventyrs inte har betalat för 2009 går det bra att betala in denna avgift också. Tänk på att ni stödjer papegojornas situation i världen.

Ni får väldigt gärna meddela mig per mail om ni har denna möjlighet då ni betalat in, inte minst för att jag ska få ett korrekt adressregister, för det är både lättare och billigare att få ut meddelanden per mail än med vanligt brev (wptlars@gmail.com).